

RUČAK

(ili samo pošteno pa ko koga...)

Čini mi se da sam negdje pročitala ili čula da se agencije za privatizaciju spremaju za gašenje. Na kraju će u njima ostati samo "stečajni upravnici" da ih fino i dostojanstveno sahrane, kad već nisu mogle dostojanstveno živjeti. Za njima će se vući bezbrojni sudski sporovi oko raskida ugovora i briga, tipa kome sada utrapiti vruć krompir u obliku neprivatiziranog prijeratnog giganta koji, kako to fino kaže sindikalni *Superhik*, moraju uspješno raditi. Jer, kako to "mudro" i rakijski elokventno reče gore pomenuti – ako je moglo prije rata, što ne može i danas. Samo su, eto, menadžeri nesposobni. Jer da nisu, bili bi na njegovom mjestu, što će reći primali veliku plaću, a ne bi radili ništa – korisno...I ima logike u tome, nije da nema. Je li to do "mehke" ili do njega, ne znam, ali ovu je "pogodio"...

Uglavnom, nešto razmišljam da se ovaj naš *Trio Fantasticus* baš složio. Koji, pitate se? Pa krenimo od baze.

Dakle, član prvi – *Njegovo veličanstvo narod* – polijen, neobrazovan uglavnom, i sa hronično previsokim mišljenjem o samom sebi.

Član drugi – *Političari* – izrasli iz milih nam naroda, a Boga mi i nacionalnih manjina (kao što znamo, narodnostima smo dohakali kad i bivšoj Jugi). Dakle – bahati, manje više neobrazovani (ako ne računamo "brzinske" fakultete nastale nakon rata gdje se ne zna ko je gori, beterniji i stariji – profesori ili studenti. Studentice su već druga stvar, rekli bi zlobnici...) A lijeni, baš lijeni. A koliko su lijeni, toliko su i pohlepni. A koliko su pohlepni, još su više bezobrazni. Ovo posljednje im opraštam, jer je to, kada malo bolje razmislite, neophodna osobina koja vam omogućava da svake četiri godine masno lažete, a između toga onako pomalo, dozirano...

Treći član – *Intelektualna i poslovna elita* – važi sve što smo rekli za prethodna dva člana famoznog trija. Lijeni, pohlepni i uglavnom nedovoljno odgojeni. Pravi primjer kako ljudi mogu proći kroz školu, ali da škola "ne prođe" kroz njih. I kako je to funkcioniralo, a i sada funkcionira?

Ovi prvi kažu i slažu da bi radili samo da ih neko zove (poređenja radi, u većini industrija u BiH produktivnost je pet do 10 puta manja od recimo, italijanske. Nijemce neću ni spominjati...)

Ovi drugi kažu i slažu da će izvršiti privatizaciju tako da zaštite stare dobre gigante i radna mjesta (čitaj dinosauruse koji nisu svjesni da je meteorit u vidu raspada Jugoslavije davno udario u ovaj dio zemlje). I zabace tendersku udicu.

A ovi treći, da bi barem na trenutak bili važni, zagrizu do kraja, te kažu i naravno slažu, da će u najkraćem mogućem roku napraviti pitu od čega se ne pravi...Samo su svi previdjeli jednu sitnicu. Kad *Trio Fantasticus* pomenutu pitu zgotovi, SVI ćemo je morati pojesti. Ručak, dakle, samo što nije serviran. Stoga, šta reći nego – *Bon appetit*.

P.S. Uvodnik objavljen u prošlogodišnjem novogodišnjem broju *Business magazinea*. Ukoliko mislite da se u ovoj godini nešto promijenilo, slobodno izbacite iz teksta... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica